

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Milana Kamlacha, JUDr. Jaroslava Vlašína, JUDr. Vojtěcha Šimíčka a JUDr. Marie Turkové v právní věci žalobce: **G. Z. S.**, zastoupeného Mgr. Lilianou Vochalovou, advokátkou se sídlem Praha 2, nám. I. P. Pavlova 3, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, vedené u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 36 Az 48/2005, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 3. 2005 č.j. OAM-185/VL-11-ZA08-2005, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 26. 1. 2006 č. j. 36 Az 48/2005 – 26,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á** pro nepřijatelnost.
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále i „stěžovatel“) brojí včasně podanou kasační stížností proti rozsudku Krajského soudu v Brně (dále i „krajský soud“) ze dne 26. 1. 2006 č. j. 36 Az 48/2005 – 26, jímž byla zamítnuta jeho žaloba směřující proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 3. 2005 č.j. OAM-185/VL-11-ZA08-2005. Uvedeným rozhodnutím správního orgánu byla zamítnuta žádost žalobce o udělení azylu jako zjevně nedůvodná podle ustanovení § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“) a nevztažení překážky vycestování ve smyslu ustanovení § 91 téhož zákona.

Po konstatování přípustnosti kasační stížnosti se Nejvyšší správní soud ve smyslu ustanovení § 104a zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v platném znění (dále jen „s. ř. s.“) zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Pokud by tomu tak nebylo, musela by být podle tohoto ustanovení odmítnuta jako nepřijatelná.

Zákonný pojem „přesah vlastních zájmů stěžovatele“, který je podmínkou přijatelnosti kasační stížnosti, představuje typický neurčitý právní pojem. Do soudního řádu správního byl zaveden novelou č. 350/2005 Sb. s účinností ode dne 13. 10. 2005. Jeho výklad, který demonstrativním výčtem stanovil typická kritéria nepřijatelnosti, byl proveden

např. usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2006 č. j. 1 Azs 13/2006 – 39, publikovaným pod č. 933/2006 Sb. NSS.

Stěžovatel v podané kasační stížnosti argumentuje důvody dle ustanovení § 103 odst. 1 písm. d) a e) s. ř. s. Stěžovatel nesouhlasí v rozsahu uplatněných námitek se závěrem krajského soudu, že předmětné podání postrádalo základní náležitosti žaloby požadované v ustanovení § 71 odst. 1 písm. a) až f) s. ř. s., a domnívá se, že všechny náležitosti žaloby ve smyslu výše uvedeného ustanovení jeho podání obsahuje. Nejvyšší správní soud se k podobným či totožným tvrzením vyjádřil již ve své předchozí judikatuře, především poukazuje na právní názor ohledně této problematiky vyslovený v rozsudku rozšířeného senátu ze dne 20. 12. 2005 č. j. 2 Azs 92/2005 – 58, dále lze uvést například rozsudek ze dne 27. 10. 2004 č. j. 4 Azs 149/2004 – 52 nebo rozsudek ze dne 23. 4. 2004 č. j. 7 Azs 41/2004 – 50, www.nssoud.cz. K námitce stěžovatele, že usnesení krajského soudu obsahuje pouze odkaz na porušení § 71 odst. 1 písm. a) až f) s. ř. s., a nekonkretizuje, pro „porušení“ kterého písmena tohoto ustanovení byla jeho žaloba odmítnuta, Nejvyšší správní soud konstatuje, že citované tvrzení stěžovatele se nezakládá na pravdě, neboť krajský soud v odůvodnění svého rozhodnutí jednoznačně a výslovně uvádí nedostatek podání stěžovatele, spočívající v opomenutí skutkových důvodů, pro které stěžovatel považuje napadené rozhodnutí za nezákonné. Ustanovení § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ukládá žalobci povinnost uvést v žalobě konkrétní skutková tvrzení doprovázená konkrétní právní argumentací a tyto stěžovatel ani na výzvu krajského soudu nedoplnil.

Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu poskytuje tedy dostatečnou odpověď na všechny námitky podávané v kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud neshledal ani žádné další důvody pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání. Za těchto okolností Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Shledal ji proto ve smyslu ustanovení § 104a s. ř. s. nepřijatelnou a odmítl ji.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byla kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 7. února 2007

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu

